

Θεῖται, Κύριος Βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα. Κύριος ἡχητὴ λαῷ αὐτῷ δάσει. Κύριος δίλογος τὸν λαὸν αὐτῷ ἐν εἰρήνῃ.

Εἰς τὸ τέλος.

ΦΑΛΜΟΣ ΩΔΗΣ.

Τὸ εὐκανιστόριθ τὸ οἶκος Διβίδ. καθ'. 29.

Τρώστωσε Κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με, καὶ ψήφισμας τῆς ἑχθράς με ἐπέιμε. Κύριε ὁ Θεός με. ἐκέντρισα πορὸς σὲ, καὶ ἴασω με. Κύριε αἰνίγαγες ἐξ ἀδελφῶν την ψυχήν με, ἔσωσάς με διπὸ τῆς καταβανόντων εἰς λάππον. Φάλατε τῷ Κυρίῳ οἱ ὄσιοι αὐτῷ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσυνῆς αὐτῷ. Οὕτι ὄργη ἐν τῷ θυμῷ αὐτῷ, καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐτῷ. Τὸ ἐστέργασμα διαδίδεται πλαυθμός, καὶ εἰς τὸ περιττόν ἀγαλλιαστικόν. Εὔχω δὲ εἴπα ἐν τῇ διδίκαιᾳ με, καὶ μὴ σαλεύθω εἰς τὸν αἰῶνα. Κύριε, ἐν τῷ θελήματι σου παρέχει τῷ πάθει με διώσαμιν. Απέστρεψας δὲ τὸ περόσωπόν σου, καὶ ἐψύχθη τὸ περιτταργυμός. Πρὸς σὲ Κύριε κεκράζομαι, καὶ πορὸς τὸν Θεὸν με δενθίσομαι. Τίς ὀφέλεια ἐν τῷ αἴματι με, ἐν τῷ παταβαίνειν με εἰς θαρροτοράν; Μὴ ἐξομολογήσται σοὶ καὶ, ἢ αἰαγγελεῖ τὴν ἀληθείαν σου; Ἡκτος Κύριος, καὶ οὐλέστησέ με. Κύριος ἐψύχθη βοῶθός με. Εὔρεψας τὸν ποπετόν με εἰς χαρὰν εἵμοι. διέρρηξας τὸν σάπιον με, καὶ ποθεέζωσάς με διφροσύνην. Οπίστις αὖτις φάλητοι ἀδόξα με, καὶ ω μὴ παταυγῶ. Κύριε ὁ Θεός με εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαι σοι. Δόξα. Εἰς τὸ τέλος.

ΦΑΛΜΟΣ ΤΩΣ, ΔΑΒΙΔ.

Ἐκτάσεως. λ'. 30.

Επὶ σοι Κύριε ἥλπισα, μὴ παταιχωθείην εἰς τὸν αἰῶνα. Εὐτῇ δικαιουσινήσει ρῦσαι με, καὶ ἐξελέψει με. Κλῖνον πορός με τὸ ἔξσο, πάχων τὸ ἐξελέθαι με. Γεννὲ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπισθέν, καὶ εἰς οἶκον παταφυγῆς τῆς σῶσαι με. ὅτι κραταιώμα με, καὶ παταφυγή με εἰσύ.

Καὶ